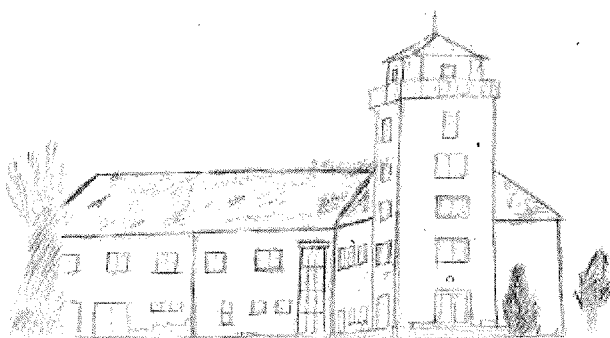
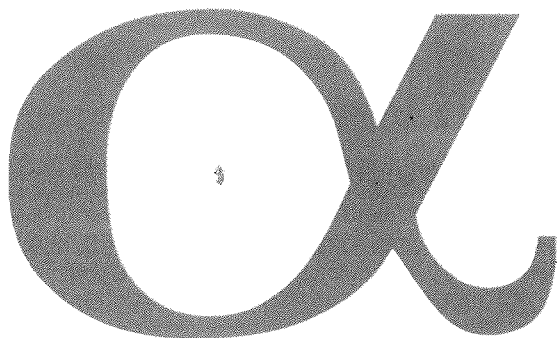

X. évfolyam IV. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2007. December

"Így énekeltünk mi, pár megmaradt..."

A szentendrei Zeneiskolában a Valami történik idelent című iskolai művészeti esten, november 16-án. De nem csak énekeltünk, verset is mondtunk, muzsikáltunk, közösen zenéltünk tanárok, diákok, öreg diákok. Az estet szervezte valamint a műsort összeállította Kiss Székely Zoltán tanár úr, és a felkészülésben is segítségünkre volt. Megemlítenénk még Lázár Enikő tanárnőt, akinek vezetésével gyimesi dalokat adhattunk

elő. Kovalik Judit tanárnő közvetítésével felidézhattuk Julianus barát félelmét a magyarság megsemmisüléséről. Ez a veszély a mai napig nem vesztette el aktualitását, ahogy a marosszentimrei gyülekezet fájdalmas megfogyatkozásának és végül kihalásának példája is mutatta, neves erdélyi költők versein át. A néprajz jegyében kalotaszegi és mezőszegi táncokat hallhattunk Gombos Rebeka (népihegedű) és édesanyja, Szepesi

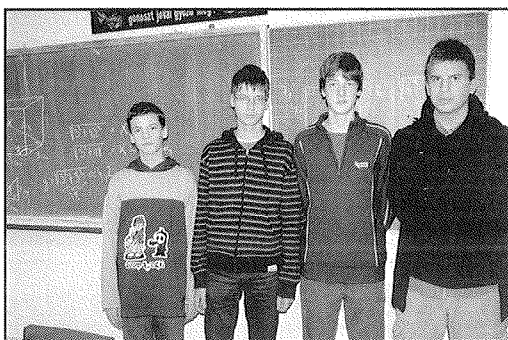
Zsuzsa (népdal), valamint Szombauer Bálint (brácsa) tolmácsolásában. Végül Veszelka Tamás tanár úr a zenekarral és a kórossal ismert zenés művekből idézett fel részleteket. Így emlékeztünk meg Áprily Lajosról, illetve a nemrégiben elhunyt Csiha Kálmán erdélyi református püspökről. Valami történt idelent.

K. R. és Cs. A.

Az együtt gondolkodás öröme

Ez a verseny középiskolai tanárok kezdeményezésére először 2004. őszén került megrendezésre Budapesten 5-8. osztályos diákok évfolyamonként szerveződő 4 fős csapatai számára. Az évek során egyre több megye csatlakozott a kezdeményezéshez. Idén már több mint 12000 (!!!) csapat mérte össze erejét. A verseny célja segíteni a diákokat azon képességeik kifejlesztésében, hogy közösen, összedolgozva oldjanak meg problémákat. A verseny lehetőséget teremt arra, hogy a diákok átéljék az együtt gondolkodás örömét, és a logikus gondolkodás mellett készségeiket közvetlenül is bemutathassák diaktársaik előtt, eközben pedig összemérhessék tudásukat. A versenyen azonos iskolába járó tanulók évfolyamonként szerveződő csapatai vehetnek részt (egy iskolából akár hány csapat indulhat). A 7. és 8. osztályosok két-két kategóriában versenyeznek aszerint, hogy általános iskolai vagy gimnáziumi osztályba járnak. A nevezéskor minden csapatnak saját csapatnevet kell választania.

Attila. Büszkék lehetünk mindkét csapatra! Remélem jövőre is legalább ilyen szép eredményeket érnek el diákjaink.

Iskolánkból több csapat indult a versenyen, közülük idén kettő vehetett részt az ünnepélyes eredményhirdetésen, ami Ráckeven volt. Az egyik csapat a 6. évfolyamon 6. helyezést ért el, ők Kovács Eszter, Nagy Emese, Borda Áron és Virágh Ádám. A nyolcadikos csapat ezüst érmes lett, ők Becságh Dániel, Cser Máté, Jeney Ábris, Sulyok András

Attila. Büszkék lehetünk mindkét csapatra! Remélem jövőre is legalább ilyen szép eredményeket érnek el diákjaink.

Tünde tanárnő

Ezüst érmeseink:

Kik vagyunk mi? Négy nyolcadikos tanuló, akik ötödikes korunk óta jó barátságban vagyunk. Sikerünk többek között azon alapul, hogy Tünde tanárnőtől megfelelő felkészítésben részesültünk és jól kiegészítjük egymást. A sikerünkben nagymértékben közrejátzott, hogy a matematika háziverse nyen az iskolába kerülésünk óta (egy-két kihagyással) részt veszünk. Közülünk van, aki természettudományokkal (matematika, fizika) szeretne foglalkozni elméleti vagy gyakorlati szinten, de olyan is van, aki még nem tudja, hogy milyen irányban akar továbbtanulni.

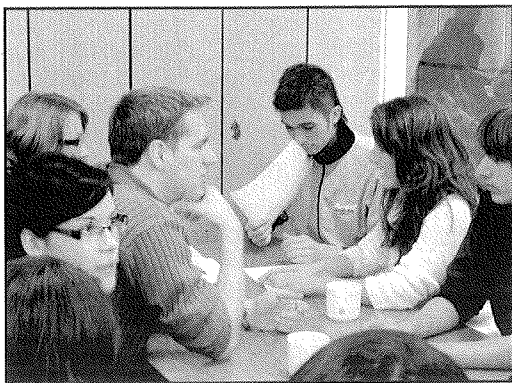
Becságh Dániel, Cser Máté, Jeney Ábris, Sulyok András Attila

Az első EGIF találkozó

Péntek délelőtt két tanórányi időt kapott az iskola három osztálya, hogy tájékozódjon a továbbtanulásról. A korosztályos segítők saját friss élményeiket és tapasztalataikat osztják meg társaikkal, ezért hatékonyabbak. Ez a megállapítás nemcsak a komoly válságokat átélő fiatalokra igaz, hanem a pályaválasztás első nagy döntésén, a fel-

sőoktatási intézmény kiválasztásán túljutott lelkes egyetemista és főiskolás hallgatókra is. Látva a bizonytalan, néha tétova 11-12. osztályosokat és a számos nem kellő ismereten

sőoktatási intézmény kiválasztásán túljutott lelkes egyetemista és főiskolás hallgatókra is. Látva a bizonytalan, néha tétova 11-12. osztályosokat és a számos nem kellő ismereten

alapuló elhibázott döntést, valamint a nem csekély tandíj várható bevezetését a felsőoktatásban, csak a Szentendrei Refiben érettségizett ma egyetemi vagy főiskolai hallgatók segítségével bízhatott az ötletgazda. A rövid körlevél és a támogatók sze-

mélyes hívására tíz vendég érkezett a beszélgetésre: közgazdász-, üzletasszony-, konduktor-, bölcsész-, informatikus-, mérnök-, tanár-, andragógus- és fogorvosjelöltek. Bemutatták az egyetemi, főiskolai élet szépségeit és nehézségeit a felvételtől a külföldi ösztöndíj rendszeren át klubéletig. Az alap- és mes-terképzés rendszeréről, annak biztos és bizonytalan elemeiről is tájékozódhattunk. Megtudhatuk, bizony nehéz a vizsgák, ZH-k, szemináriumok mellett nyelvizsgára készülni. Volt, aki a vidéki egyetemi város páratlan hangulatát dicsérte, mások a diák önkormányzati munka előnyeiről meséltek. A jövőbeli álláslehetőségeiket és diplomájuk értékét is latolgatták. A legnagyobb hatással azonban lelkesedé-

sük, a szabad diákélet felidézése és az önállóság örömeinek átadása volt a hallgatóságra. Az általános ismeretek után a gimisek egy-egy csésze tea melletti kötetlen beszélgetésre gyűlhettek a 'nagy' egyetemisták köré. A felvi.hu honlapja és a decemberben megjelenő felvételi tájékoztató pontos adatokat tartalmaz, böngészésük által bárki megismerheti, kedvenc tárgyával merre indulhat tovább, de a személyes példa mara-dandó, elgondolkodtató és a szívnek is irányt mutathat. Az idei visszajelzések alapján sikeres volt a rendezvény, így jövőre továbbfejlesztett formában ismét megrendezzük. Köszönöm öregdiákjainknak, hogy időt szakítottak volt iskolatársaikra, ezzel remélhetőleg megkönnyítve majdani döntésüket.

Márta tanárnő

Délutáni sportfoglalkozások

Szeptemberben lehetett jelentkezni kosárlabda, kézilabda, foci, röplabda és tenisz sportágak közül választva délutáni edzésekre. A legtöbben a röplabdára és a teniszre jelentkeztek. Az edzések a Ferences Gimnáziumban vannak fél 5 és 6 között az alábbi beosztás szerint:

Hétfő-szerda: röplabda

Kedd-csütörtök: tenisz

A röplabdára Fazekas Andrea tanárnőnél, a teniszre Schusztér Gergely tanár úrnál lehet jelentkezni.

Heti 2 edzésen való részvételért (havi 8 alkalom) 4000 Ft-ot, Heti 1 edzésen való részvételért (havi 4 alkalom) 2000 Ft-ot kell fizetni.

Röplabdára jelenleg 18-an járnak kezdők és haladók is, fiúk és lányok is. A 18 főből 12 fő heti 2 -szer jár,

közülük a 8.a, 9.a és Nyek-es lányokkal versenyekre való felkészülés a cél.

Szeptembertől iskolánk újabb sporttal, a tenisszel próbálja bővíteni szolgáltatásait a mozgást szerető diákok felé. Lehetőség nyílt, hogy a jelentkező gyerekek heti két alkalommal részt vehessenek oktatáson,

hivatásos edzőktől. Nem kellett sokáig hirdetni, hiszen már az első nap végén le kellett szedni a jelentkezők névsorát. 30 diák gyűlt össze. Ők szeptember, október hónapban járhattak oktatásra. Az edzőket is meglepte az a fejlődés, amelyet a gyerekek elértek a két szűk hónap alatt.

A téli időszakot a Ferences Gimnázium csarnokában töltjük, ahol a fő cél egy jelentős alapozás, erősítés és néhány ütéselemnek az elsajátítása. Ez a része sokkal barátságosabb és talán nehezebb is, de teniszező barátaink nagy része ennek ellenére kitart e szép sport mellett. Akik viszont leforgácsolódnak, azoknak tavasszal már nincs módjuk visszakerülni a csapba és azok helyét megbízhatóbb, kitartóbb sportolók fogják kitölteni.

Amikor hétvégén is nyitva vagyunk

Immár hagyománnyá kezd válni, hogy ősszel megnyitjuk az iskola kapuit a Nyitott Kapuk Napja rendezvény keretein belül azon diákok előtt, akik nálunk szeretnék folytatni tanulmányaikat és szüleikkel együtt érdeklődnek iskolánk iránt.

Ebben az évben én kaptam azt a feladatot, hogy szervezzem meg ezt a napot, és amikor azon gondolkodtam, hogy milyen programokat szervezzünk a vendégeknek, akkor arra gondoltam, hogy a diákokhoz fordulok, mert nekik mindig nagyon jó ötleteik vannak. A legnagyobb segítséget a 10. b osztály nyújtotta, amit ezúton is nagyon köszönök: ők nagyon sok

Nyolcadikos vagy? Vagy negyedikes?
Azon gondolkodsz, hogy hol lenne érdemes továbbtanulni?
Az jutott eszedbe, hogy jó lenne már ötödikben gimnazistának lenni?

AKKOR GYERE EL

2007. november 17-én, szombaton

A NYITOTT KAPUK NAPJÁN

A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUMBAN

És nézd meg, hogy milyen a **DIÁKÉLET** a mi iskolánkban!

Sok szeretettel várunk! Előzetes bejelentkezés 9-11-ig!

jó ötlettel álltak elő: fociizzunk a sportpályán! Táncoljunk a tornaszobában! Énekeljünk népdalokat! Meséljünk az SDG-ről!... és mindez - segítségükkel - meg is valósult. A mellékelt programban láthatjátok, hogy melyik helyszínen milyen szöveget mutattuk be iskolai életünknek. A Bolyaiak termében Takács Zsolt Ákos (9.b) segítségével adtunk egy átfogó képet az iskoláról egy PP prezentáció keretében, a Kós Károly termében az '56-os forradalom 50. évfordulójára, a 12. c előadásában készült filmet nézheték meg a vendégek, itt Csányi László Bence (9.b) segített. A vendégek csoportjait Mészáros

Dorottya (9.b), Billein Balázs (10.b) és Bartha Gábor (10.a) kalauzolta, a vendégeket pedig Ijgyártó Zoltán (11.a) búcsúztatta, egy kis ajándék hűtőmágneszt átadva nekik, amelyen iskolánk címere és honlapcíme látható. Hálás vagyok még azoknak a diákoknak is, akik a plakátok elhelyezésében segítettek, amelyeket más iskolákban ill. a város külön-

böző pontjain tettünk ki, hogy ezzel is több embernek hívjuk fel a figyelmét erre a rendezvényre. Szeretnék még köszönetet mondani Niyszor Gergely tanár úrnak, aki sokat mesélt a nyelvi előkészítő osztályról és a holland cserekapcsolatról, és Kiss Székely Zoltán tanár úrnak, aki nagy szeretettel vezette végig az érdeklődőket az iskolában és mesélt nekik az

épületről és az itt folyó munkáról. Úgy érzem nagyon jól sikerült a nap, a diákok lelkesedése átragadt a leendő diákokra és szüleikre is, többen a következő mondattal távoztak iskolánkból: "Szuper iskola, jó lehet itt tanulni!" : Reméljük sokan közülük iskolánk jövődiái lesznek.

Beatrix tanárnő

ZÖLD csapat

Helyszínek:

Bolyaik terme
(természettudományos terem)

prezentáció

Beatrix t./ Takács Zalán 9.b

Apáczai Csere János terem
(9.b terme/207)

NYEK/holland kapcsolatok

Niyszor tanár úr

Iskolában végigvezet

"túra"

Kiss Székely tanár úr

Sportpálya

focibemutató

Szalontai Bence és csapata

Hamvas Béla terem (12.a/215)

Csipkefa + SDG

Kováts Réka és csapata

Alagsor/ tornaszoba

táncbemutató

Fekete Noémi és csapata

Kós Károly terem(10.a /209)

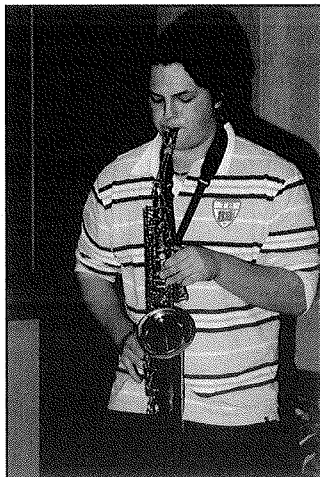
filmvetítés: 2006.okt.23.

Csányi László Bence

Országos 2. helyezés

Mint ahogy azt többen is tudjátok, már 8 éve szaxofonozok. Általános iskola negyedik osztályában kezdtem, négy év furulyázás után. Első és legmeghatározóbb élményem a szaxofonnal egy Bud Spencer film volt, ahol láttam, hogy bővíti a "jazz csövet", és igazából onnantól kezdve volt nyilván való a hangszerválasztás. Szolfézszt nyolc (!!!) évig tanultam. (Aki jár-tok szolfézsra, és nem szeretitek, kitartás, mert nagyon fontos a zenéléshez.)

A Harmadik Országos Szaxofon verseny megrendezésére november 8-án került sor. Ezt a versenyt három évente rendezik meg Pomázon. Hat évvel ezelőtt is indultam, mint a korcsoport legkisebbje, és különdíjat kaptam. Az idei verseny annyiban volt más, mint a többi, hogy jazz irányzatban is lehetett indulni. Volt egy kötelező szving és

Második helyezést értem el, ami lényegében nem rossz, de lehetne jobb is...

Ahhoz, hogy sikeresen szerepeljünk akármilyen rendezvényen, sokat kell gyakorolni és képezni magunkat. Én

egy szabadon választott latin, jazz, v a g y bossanova standard. A szabadon választott darabban improvizálni, (rögtözőnőzni) kellett. A versenyzőket egy profikból álló együttes kísérte.

Általában napi egy órát gyakorlok, ami az érettségi miatt eléggé lecsökkent. De a versenyt megelőző napokban napi 6-7 óra is volt! Rendszeresen járok Pestre az Erkel Ferenc Alapfokú Művészetoktatási zeneiskolába, heti kétszer egy órára. A zeneiskola kötelező zongora órát is beiktatott. Játsszom egy jazz quartetben, és két zenekarban. Az egyikben a barátaimmal zenélgetünk majdnem heti rendszerességgel, a másik egy most alakuló zenekar, ami nagyszabású keresztyén rendezvényekre, konferenciákra kapott már előre meghívást.

A szaxofonozással komolyabb terveim is vannak, mint 2. helyezéseket hozni versenyekről. Szeretnék felvételizni a Liszt Ferenc Zeneakadémia Jazz Tanszakára. És ha Isten is úgy akarja, akkor valami zenészféleség leszek néhány év múlva.

Szabó Márk 12.a

A közönség elvarázslása

Lánczos Réka- ha a suliban valaki meghallja a nevem, egyből a szavalás, ill. a szavalóversenyek jutnak az eszébe. Nem is oktanulni!

Általános iskolában kezdtem szavalni, és emellett prózamondó versenyekre is jártam. A legeslegelső szavalóversenyen, amin részt vettem (még elsőben), nem jártam túl

nagy sikerrel. Aztán minden megváltozott. Nemhogy benne voltam az első háromban, de még nyertem is!

Itt, a gimiben először hatodikban

indultam egy háziversenyen, amit meg is nyertem. Ezt követve ismét egyre több megmérettetésen vettem részt, hasonló sikerekkel. Eddigi legnagyobb eredményem a Karcagon rendezett Országos Arany János Balladamonddó versenyen elért 2. helyezés volt.

A siker mögött általában fáradtságos munka áll; ez nálam is így van. De nem csak az enyém, hanem Krisztina tanárnőé is: ő hozza a versenykiírásokat, segít a vers kiválasztásában, és persze a felkészülésben. Mindezt nagyon hálás vagyok, és ezúton is KÖSZÖNÖM!

A kedvenc költőm? Azt hiszem, József Attila. Nagyon szeretem a verseit, és gyakran szavalom őket. Az a különleges a versekben, hogy mindenki számára más mondánivalóval bír(hat)nak. Minden szavalt egyben egy értelmezés - mégpedig a szavalóé. A legnagyobb feladat a közönség "elvarázslása".

kerül, azt jelenti, adtál valamit a hallgatódinak. És ez a lényeg! A titka? Sok gyakorlás, minél több verseny, tapasztalat, és a lámpaláz legyőzése, ami persze nem könnyű. Én szerencsére nem vagyok izgulós típus, legalábbis, mikor kiállok a közönség elé, elmúlik. Aki ismer, tudja, hogy elég kreatív vagyok. Szabadidőmben szívesen készítek kézműves dolgokat. Már több munkám könyvben is megje-

Hogy el-
érd, hogy
valóban
csak rád
figyelje-
nek, mind-
arra, amit
mondasz,
mindarra,
amit a vers
mond,
mondani
akar.
Amennyi-
ben ez si-

lent (ill. meg fog jelenni).

Hova tovább? Még magam sem tudom. Fogalmam sincs, mit szeretnék kezdeni magammal a továbbiakban. Az egyetlen biztos pont az irodalom, amiből majd emelt szintű érettségit szeretnék tenni. A szavaltást, valamint a kézműveskedést továbbra is jó lenne folytatni, remélem lesz rá időm és lehetőségem, hogy ne csak hobbiként űzzem őket.

Mindemellett érdekel a holland nyelv. Nagy álmom, hogy egyszer végre megtanuljak rendesen hollandul, és hosszabb időt is kint tölthessek Hollandiában. Leghamarabb júniusban megyek, amit már nagyon várok.

Mi kell mindehhez? Kitartás, akarat, és egy Segítő Kéz, aki erőt ad, hogy ne add fel. Ha mindez megvan, nyert ügyed van!

Lánczos Réka 10.a

A szülői erőforrásról

Az iskola szülői munkaközössége 2007. őszén választott meg elnökévé - számomra teljesen váratlanul. Nem ilyen ambíciókkal mentem el a tanév első Szmk. ülésére, amelyen egyébként is először vettem részt. A szülők szavazása és megelégedett bizalma meglepett, de meg sem fordult a fejemben, hogy visszautasítsam a bizalmat és a feladatot. Hiszek ugyanis abban, hogy semmi nem történik velünk véletlenül, s ha engem ez a feladat most megtalált, akkor nyilván dolgunk van egymással.

Két lányom tanul a Szentendrei Református Gimnáziumban, egyik a 9. a másik a 7. évfolyamon, mindketten az 5. osztállyal kezdték a gimnáziumot, tehát jó néhány év közös tapasztalata áll mögöttünk. Férjem telekommunikációs területen dolgozik, én jogász vagyok. Családi gyökereinket tekintve Kunbajáról és Miskolcra indulva, Budapest érintésével, 14 éve költöztünk Szentendrére, ahol a fővárosban dolgozók tipikus, bejáró életét éljük, ennek minden örömeivel és problémáival. Családunk római katolikus vallású, az Izbégi Szent András Római Katolikus Plébánia gyülekezetének vagyunk vallásgyakorló tagjai.

A Szentendrei Református Gimnázium kiválasztásakor több szempont vezérelt minket: mindenképpen egyházi iskolát kerestünk, mert abban bízunk, hogy egy ilyen iskola segítségünkre lesz a gyerekeink hitének megőrzésében és erősítésében, s valóban emberséges értékekre neve-

lésében. Korábbi tapasztalataink alapján különösen fontos volt, hogy az iskola közösséget adjon a gyerekek számára, ahol biztonságban érzik magukat, békésen és a lehetőségekhez képest kiegyensúlyozottan kamaszkodhatnak. Természetesen az is lényeges volt, hogy az oktatás szakmai színvonala megbízható, igényes legyen, s a követelményrendszer elég magas ahhoz, hogy a továbbtanuláshoz reális esélyeket nyújtson. Az iskolában eddig eltöltött évek számunkra visszaigazolták azt, hogy a választásunk jó volt, érdemes volt megküzdeni a felvételért, és a lányaink szeretnek ide járni.

A szülői munkaközösség tevékenységébe átlagos, csak szülői értekezletekre járó szülőként nem láttam bele. A többi szülővel együtt számomra is természetes volt, hogy mindig került egy áldozatos anyuka, aki elvállalta az Szmk. tagságot, valahogy minden szükséges hír és felkérés eljutott hozzánk, minden iskolai bulin volt büfé, a ballagáson virág, a cipősdobozban ajándék. Megnyugtató volt számomra is, hogy mindez előállt, volt aki észben és karban tartotta, nekem csak az aktuális részfeladatot kellett minimális közreműködéssel hozzátennem. Magamban mindig "rövidre is zártam" a kérdést azzal, hogy nekem úgyszóint ilyesmire időm, hiszen olyan rettenetesen elfoglalt vagyok.

Amióta a Szülői Munkaközösség elnöki tisztségét megkaptam, naponta szembesülök azzal, hogy semmi nem működik magától. Látom a hát-

térben azokat a feladatokat, amiket évek óta a szülők végeznek el annak érdekében, hogy minden olyan elvárásunk teljesüljön, amelyek miatt ezt az iskolát választottuk a gyerekeinknek.

Két hónap alatt még nem láttam át mindent, csak a feladatokat és a felelősséget, ami - nem titkolom - néha engem is aggaszt. Három alapvető elvet azonban már meg tudok fogalmazni, amelyek számomra meghatározóak lesznek a jövőben: szövettség, erőforrás, szülői közösség.

A szövettség az iskola és a szülők kapcsolatának lényege, szoros érdekszövettség és együttműködés azért, hogy a gyerekeinknek jó legyen. A Szülői Munkaközösség ennek a szövettségnek egy fontos fóruma, melynek segítségével a szülők kifejezhetik támogatásukat az iskola felé, ugyanakkor kölcsönösen megfogalmazhatják kérdéseiket és problémáikat, mely az első lépés a megoldás felé. Szeretném, ha ezt a fórumot az őszinteség, egymás meghallgatása és megértése jellemezné. Ehhez persze az is szükséges, hogy az Szmk. tagjai próbálják letenni saját gyerekek szemüvegét, és az általuk képviselt egész közösség érdekein át megközelíteni az egyes kérdéseket. Nemrég egy konferencián hallottam - s magam is egyetértek vele - hogy az egyházi iskolák legnagyobb erőforrása a szülői szaktudás és szakértelem. Fontosnak tartom, hogy az iskolába járó gyerekek szülői saját szaktudásukkal is támogassák az iskolát pl. a pályázatok figyelemmel kíséré-

sétől és megírásától kezdve a végzősők számára az egyes szakmák, hivatások bemutatásáig. Szeretném bővíteni azt a szülői kört, aki képes és kész a maga területén szolgálatot vállalni az iskola érdekében.

A szülői közösség számomra azt jelenti, hogy a gimnáziumunkba járó gyerekek szülői egyénenként is érezzenek felelősséget azért, hogy a többletet ne csak az iskolától várjuk, hanem mi is tegyük hozzá a részünket. Vállaljuk bátrabban a szülői fel-

adatokat, s ne várjuk mindig azt, hogy majd a másik szülő elvégzi helyettünk! Ha minden szülő évente csak egy plusz feladatot vállal, már mindannyiunk számára könnyebb a munka és biztosabb az eredmény. Természetesen lehet mondani, hogy idealista a megközelítem, de hol legyen az ember idealista, ha nem egy egyházi iskolában. Mikor legyek idealista, ha nem egy feladat elején. Nyilván sokan hivatkoznak magukban az idő hiányára is, de abból

mindannyiunknak egyformán kevés van, s nem biztos, hogy mindig jól sáfarkodunk vele. Végezetül azt kérem az iskola vezetésétől, hogy legyen a Szülői Munkaközösség tevékenységével kapcsolatban türelmes, megértő és támogató és használja bátran az erőforrásainkat. A szülőktől pedig csak annyit kérek, hogy ők is vállalják a szolgálatot az iskola érdekében, szívvel és lelkesedéssel.

Szemán Felcítász

Tanulás 4 egyszerű lépésben

Végez elszántad magad és leültél a tanulnivalóval. És most hogyan tovább? Hogyan jutsz el a szavak olvasásától addig, hogy a számonkérésen, a megfelelő pillanatban minden az eszedbe jusson? 4 lépést alkalmazva sikerülni fog:

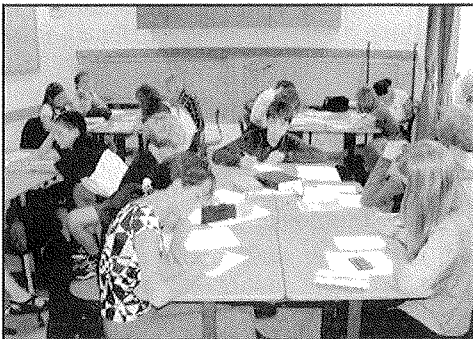
1. Szelektálás

2. Kódolás

3. Tárolás

4. Felidézés

1. Szelektálás

Egy történettel szeretném kezdeni - van két emberünk, mindketten kapnak egy nagy papírlapot, rajta egy ház alaprajzával. Egyikőjüket megkérjük, hogy tekintse végig az alaprajzot, mert az ő feladata lesz a ház berendezése bútorokkal, növényekkel. A másik embert megkérjük, hogy tanulmányozza át a tervet úgy, hogy egy betörést kell majd megterveznie. Ugyanazt az alaprajzot nézik, mégis teljesen mást látnak, ugye?

A könyvben valószínűleg több anyag van leírva, mint amire szükséged lesz a felelésnél, vizsgán, TZ-ben. Keresni kell néhány szempontot, amik segítenek szelektálni - ahogy a betörő az ablakokat nézte, a lakberendező a szobák elrendezését, ugyanúgy Neked is látnod kell, hogy a rendelkezésedre álló anyagból mit szeretnél bepakolni a fejedbe.

Konkrét szelektálási módszerek:

Tájékozódj a számonkérés módjáról: kerítsd elő az előző évek feladatSORA-IT, nézd át újra a tárgykövetelményeket, érdeklődj a felsőbb évesektől. Más módon fogsz tanulni, ha esszét kell írnod, ha példákat kell megoldá-

nod, vagy ha tételeket kell szóban felmondanod.

Olvass át néhány konkrét feladatsort / tételsort - ezután jó eséllyel már tudni fogod, hogy melyik témakörökre, részletekre kell kiemelt figyelmet fordítanod és melyekre nem.

2. Kódolás

A papíron lévő információt valamilyen módon el kell majd tárolnod az agyadban. Ugyanazt az információt többféle módon is kódolhatod:

vizuális kóddal (hogyan néz ki, hol van),

audiális kóddal (hogyan hangzik, milyen a csengése)

szemantikus kóddal (mi az értelme, mit jelent).

Az emlékezés akkor megy a legjobban, ha olyan módszerrel próbálsz majd felidézni az információt, mint amivel kódoltad. Tehát ha vizuálisan kódoltad, akkor azt érdemes felidézni, hogy merre volt, hogy nézett ki - rajzolni, ábrázolni, ha audiálisan, akkor megpróbálni emlékezni a szó csengésére, hangfekvésére.

Azok a módszerek a legjobbak, amik lehetőleg több kódolási formát is alkalmaznak egyszerre - így felidézéskor több úton is eljuthatsz majd a keresett információhoz.

Konkrét kódolási módszerek:

Struktúráld (szemantikus)

Jegyzeteld ki, fogalmazd át, kategorizáld, adj új alcímeket.

Olvass hangosan (audiális)

Ez azt jelenti, hogy mondd ki a szavakat olvasás közben - nem kell feltétlenül nagyon hangosan:) Egyúttal abban is segít, hogy kicsit lassabban, alaposabban olvassál, illetve megragadjon a szavak hangzása.

Rendezd el az anyagot, rajzolj áttekinthető ábrákat (szemantikus, vizuális) Például vázlat pontokba szedve a lényeg, majd középen a lényeg, belőle csillag alakban lógnak ki az alpontok.

Színezz (szemantikus, vizuális)

Aláhúzni a lényeg kékkel, aztán a lényegből a lényeg zölddel, aztán a lényeg lényegének lényegét pirossal. Illusztráld (vizuális)

Nem kell művészen. Az a lényeg,

hogy Te tudd arról a néhány görbe vonalról, hogy az mi és mit jelent.

3. Tárolás

Az egyszerűség kedvéért tekintsük úgy, hogy háromféle memóriánk van. A pillanatnyi memória - pár század-másodpercen át sok információt képes tárolni. Tipikusan amikor körbenézel a szobában és felfogod, amit látsz.

A rövid távú memória - pár percen át kevés információt képes tárolni. Amikor kikeresed wiw-en valakinek az adatlapjáról a telefonszámát, arra a néhány másodpercig emlékszel rá, amíg beülsz a telefonodba, majd pár perc múlva elfelejted.

A hosszú távú memória - hosszú ideig sok információt képes tárolni. Itt van minden tudás, amit életünk során felhalmozunk. Úgy célszerű elképzelni, mint egy könyvtárat rengeteg polccal, rengeteg könyvvel.

A fő kérdés az most, hogy hogyan pakoljunk át hatékonyan a rövid távú memóriánkból a hosszú távú memóriánkba. Akkor hatékony a tárolás, ha könnyű visszakeresni az információt - azaz az a kérdés, hogy hogyan fogjuk úgy berakni a könyveket a könyvtárba, hogy aztán tudjuk, hogy melyik polc melyik részén kell keresnünk.

Konkrét tárolási módszerek:

Kötés

Minden új információt próbáld meg kötni valamihez, ami már bent van a hosszú távú memóriádban. Példák: Hasonlóság - sokkal egyszerűbb megtanulni egy telefonszámot, ha észreveszed, hogy hasonló a születésnapod dátumához.

Analógia - sokkal egyszerűbb memorizálni egy folyamat lépéseit, ha találatsz egy jó analógiát - "ez olyasmiről szól, mint ez és ez, azzal a kis különbséggel, hogy ...".

Történet - a kódolás során létrejött képeket helyezd el egy kitalált történetben.

Az információk kötése során lényegében "gazdagíthatod" az anyagot, azaz látszólag növeled a mennyiségét.

Ez szerencsére csak elsőre tűnik így - a gazdagított információ sokkal több ponton kapcsolódik a hosszú távú

memóriád elemeihez, így jobban megmarad, illetve könnyebb is lesz felidézni.

Ismétlés

Ha egy telefonszámot sokszor ütsz be a telefonodon, egy idő után megtanulod - ugyanez működik tanulásnál is. Egy információ sokszor átismételve, felidézve szépen rögzülni fog.

4. Felidézés

Az információt úgy fogod tudni felidézni, ahogyan kódoltad - emlékezz, hogy hol volt a papíron (vizuális), milyen hangzású szó volt (audiális), mit jelentett (szemantikus).

ahogyan tároltad - hívd elő azt, amihez kötötted, ott lesz mellette.

A felidézés nagyon fontos eleme a tanulásnak.

Helyzetjelentést ad - rámutat, hogy mit tudsz és mit kell még kódolnod, tárolnod

Megnyugtát, hogy mennyi mindent tudsz már

Elmélyíti a tudást, mert az információ a felidézés során bejárja az utat, amit majd későbbi felidézésekkor is igénybe fog venni.

Konkrét felidézési módszerek:

Mondd fel

Beszélgess róla valakivel, add elő valakinek.

Tanulóvetlik

Tipikus jó példa a "tanulóvetlik" nyelvtanulásnál: papírból készült kártyák, egyik oldalon a megtanulandó szó, a másik oldalon a magyar jelentése. Megpróbáljuk felidézni, hogy mi van a másik oldalon - ha nem sikerül, a pakli végére tesszük a cetlit és lépünk a következő kártyára, mindaddig, míg el nem fogy az összes cetli a kezünk közül.

Ugyanez működik tételekre, definíciókra is - mindaddig megy körbe a lap, amíg nem sikerült a megfelelő szín-

ten előhívni.

Összegezve

Röviden - mit érdemes csinálnod legközelebb, amikor leülsz tanulni.

Szelektálj - válaszd ki a nézőpontot, ami leginkább megfelel a számonkérésnek, tekintsd át az egészet egy lépés távolságból.

Kódolj - "dolgozd meg" az anyagot, olvasd hangosan, húzgáld alá, illusztráld, jegyzeteld, struktúráld, azaz kódold be hang, kép, jelentés alapján.

Tárolj - húzd át a hosszú távú memóriádba, kösd már ott lévő dolgokhoz, keress analógiákat.

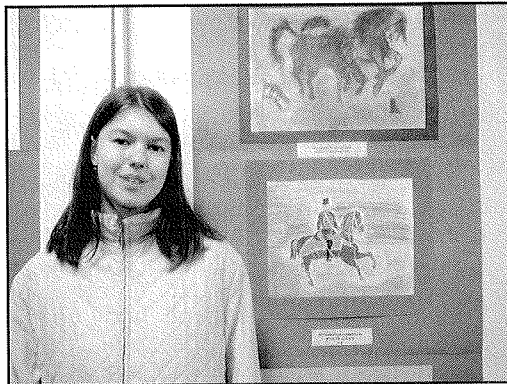
Idézd fel - annak megfelelően, hogy hogyan kódoltad, mihez kötötted - ismételd tanulóvetlikkel, mondd fel.

sorskovács

Rajzverseny

A Szentendrei Honvéd Kulturális Egyesület által Batthyány Lajos születésének 200. évfordulójára meghirdetett rajzversenyen vettek részt iskolánk lelkes diákjai. A beérkezett rajzokat, festményeket különböző korcsoportokban értékelte, zsűrizte Szentendre ismert festőművésze Molnár Bertalan.

A 10-14 éves kor közötti korcsoportban Atádi Alexandra 8. a osztályos tanuló III. helyezést kapott. 14

év feletti korcsoportban Kovács Petronella 9. a osztályos tanuló I. helyezést, Kugler Szilvia 9.a. osztályos tanuló II. helyezést, Kugler Csilla 8.a osztályos tanuló III. helyezést ért el.

Gratulálunk sikeres alkotásaikhoz! A kiállítás a Szentendrei Helyőrségi Klub második emeletén volt megtekinthető 2007. december 15-ig.

Györgyi tanárnő

Advent Bécsben

A nyolcadik osztályban nyert szabadnapunkat november 30-án kértük ki és hajnali hat órakor elindultunk Bécsbe. Sötét és hideg volt, Bécs előtt esett az eső. Első utunk a Heindl Csokoládémúzeumhoz vezetett. Mikor 10 órakor kiszálltunk a múzeumnál, már sütött a nap. Először egy filmet láttunk a csokoládégyár és a múzeum történetéről. A vetítőterem ajtajában egy kedves hölgy csokoládéval fogadott bennünket, majd végigvezetett minket a múzeumon, ahol tárlókban láthattuk, hogyan készül a híres Mozartkugel, Sissitaler és még sok-sok finomság. A vezetés a csomagoló részlegnél fejeződött be. Itt azt láthattuk, hogy kézzel csomagolnak mindent, azt is megtudtuk, hogy csak természetes anyagokat használnak és az alapanyagot, a folyékony csokoládét hatalmas tartálykocsikkal

Berlinből hozzák. A látogatás vége sem volt kevésbé kellemes, mint az eleje. Az idegenvezető hölgy egy hatalmas tálca pralinéval vett búcsút tőlünk. És ez még nem minden, a belépőjegy árának felét a szemben levő boltban levásárolhattuk. Jól kezdődött a nap!! Délben visszaültünk a buszra és elmentünk a Hundertwasser-

házhoz. Ez nagyon érdekes volt, néhányan botladoztak a hullámos járdán. Itt várt ránk az idegenvezető, aki magyarul kalauzolt bennünket a városban. Láttuk az Operát, a Hofburgot, a Stephansdomot, a Rathaus, a Szentháromságyszobrot, a Parlamentet, végigsétáltunk a Grabenen. Nagyon sok érdekes dolgot tudtunk meg a város és a Habsburgok történetéről. A vezetés a városháza előtt ért véget, ahol a város legnagyobb karácsonyi vására található.

A hazaindulásig mindenki szabadon nézelődhetett és élvezhette a karácsony közeledtének hangulatát a császárvárosban. Fáradtan, de sok élménnyel gazdagabban fél 11-kor értünk haza.

9.a-sok

Sakk siker

Ebben az évben is megrendezték a Református Iskolák Országos Sakk és Pingpong Versenyét. Iskolánk sok kitüntetéssel térhetett haza: egy kis-gimnazistáknál (Borda Áron 6.a, Herczeg Jakab 5.a, Camissa Matteo 5.a) sakkban elért 3. helyezéssel és egy nagy-gimnazistáknál megszerzett 2. helyel (Turóczi Balázs 12.a, Cser Máté 8.a, Puskás Zsolt 6.a). Sajnos pingpongosainknak nem sikerült besöpörniük egy díjat sem.

Az út hosszú és fárasztó volt. Az ellátás viszont jó volt, a kis-kunhalasi református kollégiumban helyeztek el minket. Egy kis pihenés után neki is fogtunk a partinak (ezen a napon négy volt). Este mo-

ziztunk a templomban. Másnap friss erővel fogtunk neki az újabb három játszmának. Főleg az utolsó két for-

Puskás Zsolt 6.a

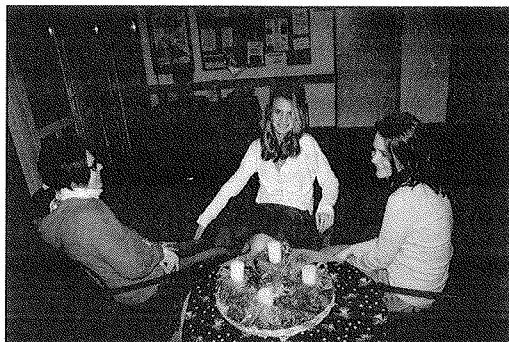
dulóban tudtuk kihozni a legjobb formánkat, amikor is 6-ból 5 (!!!) pontot hoztunk: itt jöttünk fel a 4. helyről a 2.-ra. Cser Máté és Turóczi Balázs 4-4 pontot hoztak és én, Puskás Zsolt 4 és 1/2-t "kapartam össze". Így összesen 12 és fél pontunk lett, fél ponttal maradtunk le az előző évi Sipos - Turóczi csapattól, akik úgyszintén másodikok lettek. Külön kiemelném Cser Máté teljesítményét, aki előző évben az alsósoknál 2 pontot szerzett, most meg a fősősöknél 4-et.

Így visszanézve egészen jó eredményt értünk el, ezzel is öregbítve iskolánk hírnevét.

Ádventi gyertyagyújtás

Az első karácsony, amikor a koszorú az áhítatos várakozás részévé vált, 1860-ban volt, amikor egy berlini árvaházban Johann Heinrich Wichern evangélikus lelkipásztor gyertyákkal díszített kör alakú csilláron jelezte a még karácsonyig hátra lévő idő múlását. Talán az árvaházi gyerekek másoknál még türelmetlenebbül várhatták a karácsony érkezését.

Magyarországon a második világháborút követő időben vált szokássá a gyertyagyújtás. Különös izgalma ez az adventi vasárnapoknak: először egy, majd két, három, végül négy gyertya gyulladhat meg rajta...

Az iskolában is néhány éve elkezdődött ez a szép szokás, hogy advent minden hetén meggyújtunk egy gyertyát.

A gyertyagyújtást hétfőnként, a fenti zsibongóban tartjuk, a húsz perces szünetekben. Együtt várjuk az Urat: karácsonyi, adventi énekekkel, versekkel, történetekkel, bibliai idézetekkel és magyarázataival. Valaki gitározik, vagy zongorázik, szaval, olvas, és valaki meggyújtja a következő gyertyát a koszorún. Érdemes eljönni, hiszen ezek az alkalmak összehozzák a csapatot... "Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr." (Lukács 2, 15)

Belloni Tamara 9.a

Itt járt

Itt járt a Mikulás idén is! Az előző napon a gondnoknő - a szokásokhoz híven - kitette a névre szóló ládákat az aulában (minden osztálynak egyet), ahova berakhatuk a gondosan becsomagolt és felcímkézett ajándéksomagokat. Már hazainduláskor látszott, hogy a Mikulásnak másnap nehéz dolga lesz, mert minden dobozban jócskán voltak ajándékok. A nagy nap reggelén aztán megindult a "ro-

ham". Volt olyan osztály, amelyiknek négy (!!!) ládája is megtelt. Még szerencse, hogy a Mikulás mellé négy krampusz is szolgálatba állt, különben nem győzte volna szegény egyedül. Személyére nézve a találgatás nem volt túlságosan nehéz - a mély hang és az elmara-dó angol órák határozottan egy irányba vezettek...

-i -a

"Kik hangicsálnak szép melódiákat"

Bár Szenci Molnár Albert 8. zsol-tárának e bájos sora a "repeső égi madarakra" vonatkozik, eszünkbe juthatnak róla azok a gyermekek és felnőttek is, akik minden évben, idén immár nyolcadik alkalommal jöttek össze Kispesten, a Ka-

rácsony Sándor Református Általános Iskolában, hogy együtt énekeljenek Istennek a kálvini reformáció leg-szebb énekeiből, a genfi zsol-tárok-ból.

Nekünk, magyar reformátusoknak különösen drágák ezek az énekek,

amelyek számunkra nem csupán a reformáció hőskorát, a Biblia újrafelfedezését és a könnyed, táncos francia reneszánsz zene egyik művészi csúcspontját jelentik, hanem - Szenci fordításai révén - a magyar irodalmi nyelv, a magyar nyelvtan és helyes-

írás, a magyar költői gondolkodásmód kezdetét is. Szenci 1606-ban megjelent zsoltárfordításairól mondta egyik nagy írónk: "A Marot zsoltárait udvaronc írta, a Szeñciéit próféta fordította."

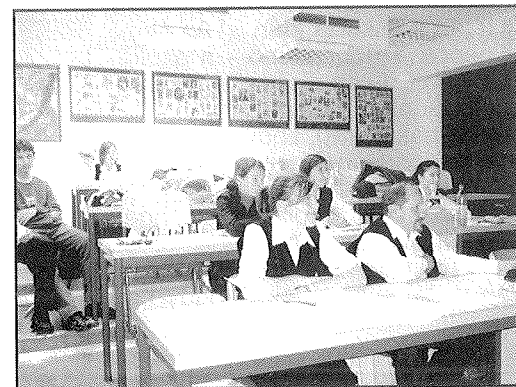
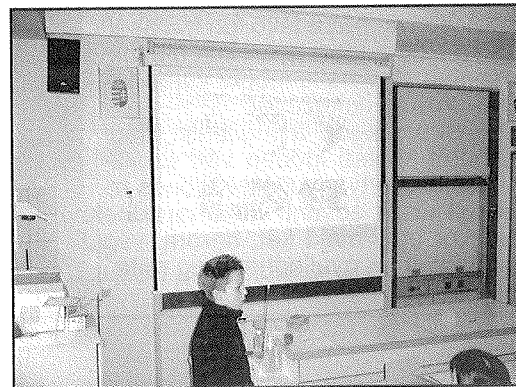
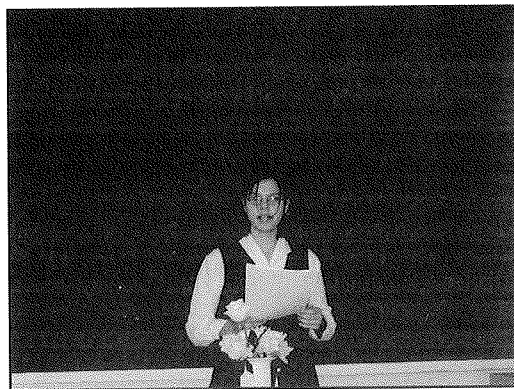
Ezt a kincset hivatott megőrizni és a felnövekvő nemzedékekkel felfedeztetni és megszerettetni a Karácsony Sándor Országos Református Zsoltáréneklő verseny, amelyen ebben az évben az ország mintegy ötven iskolájának százötven tanulója hat korcsoportba osztva mérte össze énekes tudását és a Szenci-féle genfi zsoltárok szövegének és zenéjének stílusvilágában való jártasságát. Láz-

ár Enikő tanárnő és tehetséges tanítványai örökebe lépve, iskolánk szép hagyományát folytatva idén is három tanuló indult iskolánkból ezen a versenyen: Méhes Vera 7. a, Kovács Eszter 6. a, valamint Dulai Dóri 5. a osztályos diákjaink.

Minden korcsoportban két kötelező és egy szabadon választott zsoltár első versét kellett előadniuk a versenyzőknek, fejből, szép hangon, átélten, stílusos, zeneileg helyes előadásban. Sok mintaszerű, gyönyörű zsoltárelőadást hallhattunk, és külön örömről, hogy tanulóink is szép eredményekkel térhettek vissza a versenyről: Méhes Vera a 7-8. osztá-

lyosok igen erős mezőnyében a II., Dulai Dóri (élete első zsoltáréneklő versenyén) a III. helyet szerezte meg, Kovács Eszter pedig szép szerepléséért ezüst oklevelet kapott. Mindhármasuknak sok szeretettel gratulálunk, és reméljük, hogy szorgalmuk, a zene iránti elkötelezettségük és szép eredményeik láttán-hallatán sokan mások is kedvet kapnak majd zsoltáraink és dicséreteink jobb megismeréséhez, és szívvel-lélekkel való, örömteli énekléséhez.

Székely Gábor ének-zene tanár

A szerkesztőség tagjai

Felelős szerkesztő:

dr. P. Tóth Béláné

Fényképek:

Ferenczi Alpár

Tördelő: Földi Tamás 10.a

Honlap: www.szrg.hu

E-mail: alfa@szrg.hu

Cím: Szentendrei Református Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595